

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

(обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 74, 79 и 102 от 2015 г., бр. 32 и 47 от 2016 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 83 от 2016 г.; изм., бр. 95 от 2016 г., бр. 13, 54, 85 и 101 от 2017 г., бр. 55 от 2018 г., бр. 1, 7, 16 и 83 от 2019 г. и бр. 13, 23, 28, 88, 103 и 108 от 2020 г. и бр. 9 от 2021 г.; Решение № 12 от 30.09.2021 г. на Конституционния съд на РБ – бр. 84 от 2021 г. и бр. 53 от 2022 г. ; Решение № 13 от 2022 г. на Конституционния съд – бр. 79 от 2022 г.; Решение № 1 от 2023 г. на Конституционния съд – бр. 10 от 2023 г., изм., бр. 67, 82 и 84 от 2023 г.)

§ 1. В чл. 80 се създава ал. 4:

„(4) Давността за преследване по ал. 3 за престъпления, свързани със сексуално насилие или сексуална експлоатация на деца или трафик на деца, в случаите когато наказателното преследване не е било възбудено, започва с навършване на 18-годишна възраст на малолетното или непълнолетното лице.“

§ 2. В чл. 149, ал. 2 думите „осем години“ се заменят с „десет години“.

§ 3. В чл. 151 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2:

а) създават се т. 4 и 5:

„4. по отношение на лице, което не разбира свойството или значението на извършеното или което се намира в безпомощно състояние;

5. чрез употреба на сила или заплашване“.

б) в текста след т. 5 думите „осем години“ се заменят с „десет години“.

2. Създава се ал. 5:

„(5) Когато от деянието по предходните алинеи са настъпили значителни вредни последици за физическото, душевното или моралното развитие на пострадалия, наказанието е лишаване от свобода от три до десет години.“

§ 4. В чл. 154а, ал. 2 след думата „лица“ се поставя запетая и се добавя „или когато от деянието са настъпили значителни вредни последици за физическото, душевното или моралното развитие на пострадалия“.

§ 5. В чл. 155, ал. 5, т. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „или когато от деянието са настъпили значителни вредни последици за физическото, душевното или моралното развитие на пострадалия.“

§ 6. В чл. 155а се създава ал. 3:

„(3) Когато от деянието по предходните алинеи са настъпили значителни вредни последици за физическото, душевното или моралното развитие на пострадалия, наказанието е лишаване от свобода от пет до дванадесет години.“

§ 7. В чл. 155б се правят следните допълнения:

1. В ал. 3 след думите „по ал. 1“ се добавя „и 2“.

2. Създава се ал. 4:

„(4) Наказанието по ал. 3 се налага и когато от деянието по предходните алинеи са настъпили значителни вредни последици за физическото, душевното или моралното развитие на пострадалия.“

§ 8. В чл. 155в се създава ал. 3:

„(3) Когато от деянието по предходните алинеи са настъпили значителни вредни последици за физическото, душевното или моралното развитие на пострадалия, наказанието е лишаване от свобода от пет до дванадесет години.“

§ 9. В чл. 158а се създава ал. 6:

„(6) Когато от деянието по ал. 1 – 4 са настъпили значителни вредни последици за физическото, душевното или моралното развитие на пострадалия, наказанието е лишаване от свобода от пет до дванадесет години.“

§ 10. В чл. 159 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 8:

„(8) Когато деянието по предходните алинеи е извършено чрез употреба на сила или заплашване или са настъпили значителни вредни последици за физическото, душевното или моралното развитие на пострадалия, наказанието е лишаване от свобода от пет до дванадесет години.“

2. Досегашната ал. 8 става ал. 9 и в нея думите „по ал. 1 – 7“ се заменят с по „ал. 1 – 8“.

3. Досегашната ал. 9 става ал. 10.

§ 11. В чл. 172а, ал. 7 накрая се добавя „и се унищожава“.

§ 12. В чл. 172б се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „от пет“ се заменят с „от две“.

2. В ал. 3 накрая се добавя „и се унищожава“.

§ 13. В чл. 212б, ал. 1 т. 3 се изменя така:

„3. по ал. 4 – лишаване от свобода от две до десет години, а в случаите по ал. 5 – лишаване от свобода от пет до петнадесет години;“

§ 14. В чл. 320 ал. 3 се изменя така:

„(3) Когато деянието по ал. 1 е извършено по расистки, ксенофобски или свързани със сексуалната ориентация подбуди, наказанието е лишаване от свобода от две до десет години.“

§ 15. В чл. 343а, ал. 1 в буква „в“ и буква „г“ думите „по ал. 2“ се заменят с „по ал. 3“.

§ 16. В чл. 350а се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея след думите „ветеринарномедицински продукти“ се поставя запетая и се добавя „продукти за растителна защита“.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Който без нормативно установените изискуеми придружаващи документи и разрешения пренася продукти за растителна защита през границата на страната или търгува, употребява или допусне използването на неразрешени продукти за растителна защита на територията на страната, когато извършеното не представлява маловажен случай, се наказва с лишаване от свобода до четири години и с глоба от две хиляди до пет хиляди лева.“

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 17. В Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г.; изм., бр. 46 и 109 от 2007 г., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 12, 27, 32 и 33 от 2009 г., бр. 15, 32 и 101 от 2010 г., бр. 13, 33, 60, 61 и 93 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 19, 20, 25 и 60 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 71 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 42, 60, 74 и 79 от 2015 г., бр. 32, 39, 62, 81 и 95 от 2016 г., бр. 13, 63 и 101 от 2017 г., бр. 7 и 44 от 2018 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2018 г. – бр. 87 от 2018 г.; изм., бр. 96 от 2018 г., бр. 7, 16 и 83 от 2019 г., бр. 98, 103 и 110 от 2020 г., бр. 9, 16 и 20 от 2021 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 41 от 2021 г.; изм., бр. 80 от 2021 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 85 от 2021 г.; изм., бр. 32 и 62 от 2022 г. и бр. 48, 69, 84 и 86 от 2023 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 139 се създава ал. 12:

„(12) Повторен разпит на свидетел, пострадал от престъпление, може да се извърши, когато неговите показания ще допринесат за разкриване на обективната истина.“

2. В чл. 139а:

а) създава се нова ал. 1:

„(1) Ако това няма да затрудни сериозно наказателното производство, разпитът на свидетел със специфични нужди от защита се извършва:

1. в специално оборудвани помещения, предназначени за тази цел;
 2. в присъствието на педагог или психолог;
 3. от един и същи разследващ орган, ако е необходим повторен разпит.“
- б) досегашните ал. 1 и 2 стават съответно ал. 2 и 3.

3. В чл. 209, ал. 2 се създава изречение пето: „Когато не владее български език, заявителят има право на превод на разбираем за него език на писменото потвърждение за получаването на подаденото съобщение.“

§ 18. В Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59 и 85 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г., бр. 76 и 101 от 2016 г., бр. 63 и 101 от 2017 г., бр. 20 и 38 от 2018 г., бр. 83 и 94 от 2019 г. и бр. 13 и 109 от 2020 г. и бр. 21 от 2021 г., бр. 25, бр. 51 от 2022 г. и бр. 80 и 84 от 2023 г.) в чл. 83а, ал. 1 след думите „142 - 143а“ се поставя запетая и се добавя „149, ал. 2, т. 5, 151, ал. 2, т. 2“, след думите „155а“ се поставя запетая и се добавя „155б, 155в“ и след думите „чл. 172а – 174“ се поставя запетая и се добавя „188, ал. 2 и 4“.